

[Statsministeren.]

— forsøgt at få et folkestyre til at fungere ved et samarbejde mellem partierne. I fjor var det lige ved at mislykkes trods meget lange og meget svære forhandlinger. I år var det svært at få til at lykkes, men det lykkedes dog. Dette samarbejde mellem partier af forskellig grundopfattelse er noget nødvendigt, for at et folkestyre med en partisammensætning som det danske kan fungere. Når forlig af denne art kan indgås på forholdsvis brede flertal, er det derfor et livstegn for folkestyret og ikke det modsatte, sådan som jeg næsten måtte opfatte at hr. Holger Eriksen betragtede det.

Hr. Poul Møller har stillet nogle spørgsmål til mig, som jeg skal forsøge at besvare. Han har kritiseret, at forligsprotokollen, som han kaldte den, ikke er med i folketingsudvalgets betænkning. Det tilkommer det ikke mig at tage stilling til, men jeg kan i og for sig være enig i, at det måske havde virket afklarende, om den havde været med.

Når hr. Poul Møller spørger mig, om denne såkaldte forligsprotokol er udtømmende, eller om der er fortrolige aftaler om andre ting, der skal føjes til, må jeg svare ganske klart, at protokollen er udtømmende. Der er mellem regeringspartiet, venstre og de radikale — ikke som en del af forliget, men uden for dette — enighed om, at disse partier vil give et forslag fra arbejdsministeren om at fremrykke tidspunktet for en justering af arbejdsløshedsunderstøttelserne fra 1. april til 1. februar velvillig behandling. Jeg tror, at dette forslag fra arbejdsministeren, når det på ganske normal måde kommer frem i det høje ting, ville have fået samme velvillige behandling fra disse partier, også hvis der ikke havde været forlig.

Videre kan jeg tilføje, at der under forhandlingerne — og under forhandlingerne i Assistenshuset, hvis hr. Poul Møller gerne vil have det understreget — var rejst det spørgsmål, om man skulle have børnetilskudsordningerne med i forliget. Der var enighed mellem de 3 partier om ikke at drage dette spørgsmål ind i forliget. Men det er klart, at socialministeren kan tage en uforpligtende orientering om spørgsmålet hos de socialpolitiske ordførere, og hvis han derefter beslutter sig til at fremsætte et forslag, vil det blive fremsat på normal måde

og blive behandlet på ganske normal vis her i tinget.

Selve forligsprotokollen er altså udtømmende.

Det ærede medlem hr. Niels Westerby leverede vel næsten dagens mest overraskende indlæg. Jeg forstår godt, at hr. Niels Westerby føler en vis bittersød tilfredshed i situationen, som han ønskede at give udtryk for. Jeg forstod også, at han mente, at forligets saglige indhold ikke helt stod på højde med de politiske muligheder, han mente at se i det. Nu er der vel ingen, der vil hævde, at et forlig af denne karakter giver de fuldkomne løsninger på problemerne, men jeg synes nu nok, at hr. Niels Westerby gjorde forligets værdi lidt mindre, end den i virkeligheden er.

Når vi ser på forholdet til ungdommen, må det dog være noget ganske afgørende ved dette boligforlig, at man har sikret et socialt boligbyggeri på de 12.000 lejligheder pr. år i en årrække en fast forrentning på $6\frac{1}{2}$ pct., medens den nuværende reelle rente ligger på $9\frac{1}{2}$ pct. Det må dog for hele den ungdom, der søger ny lejlighed i dette byggeri, være en meget stor gevinst, der her er hentet hjem. Det må for de sociale boligselskaber, som nu får lejlighed til over en årrække at kunne planlægge med den faste lave rente som det givne udgangspunkt, være en meget stor fordel, der her er opnået. Jeg nævnedes ungdommen, men det er klart, at det for alle, der skal skifte arbejdssted og må flytte, må være en stor fordel, at vi sikrer så stor en del af det nye boligbyggeri en lavere pris end den, vi har i dag. Det er klart, at der herudover finder et byggeri sted, som må affinde sig med den markedsrente, der danner sig ved køb og salg af obligationer. Det er rigtigt, men jeg tror, jeg udtaler alle forligspartiernes forhåbning, når jeg siger, at vi håber på, at den orden, der nu kommer i landets økonomi, vil medføre et rentefald, der vil komme dette øvrige byggeri til gode.

Jeg kan også medgive det ærede medlem hr. Niels Westerby, at skatteopslugningen, som han kaldte det, er af relativt mindre omfang end den, der på et tidligere tidspunkt var omtalt i forbindelse med den økonomiske politik. Men her skal det erindres, at den økonomiske balance har bedret sig ganske mærkbart. Vi har ved alle